

„Ние бѣхме 12 души, разказва той. — Тръгнахме въ четири часа следъ обѣдъ. Имахме 30 слона. Едва изминахме 400 крачки, и настѣпихме въ едно блато, зачухме крѣскъ отъ тигъръ. Полковникъ Р. гръмна. Въ отговоръ на този гръмъ зачу се страшенъ ревъ и тигърътъ се хвърли върху насъ. Тогава настана нѣщо неочаквано и неприятно. Двадесетъ и деветтѣ слона се уплашиха и разбѣгаха. Само единъ слонъ, върху който бѣше лордъ Комбернеръ, остана неподвиженъ като скала.

Тигърътъ, като разкжса задния кракъ на единъ отъ слоноветѣ, повърна се назадъ и нападна върху слона на лорда. Въ това време лордътъ гръмна, куршумътъ попадна въ слабинитѣ на тигъра, и той се спрѣ. Притекоха се другитѣ ловци, гръмнаха върху него 20 куршума и го убиха.“

Следъ половина часъ капитанъ Мунди видѣлъ, че високата трева и трѣстиката предъ него се движи. Той завикалъ: „талли-го.“ Въ отговоръ на гласа му два тигъра подали главитѣ си изъ тревата и тихо, бавно, спокойно се запжтили. Тозъ часъ върху тѣхъ полетѣли куршуми. Навѣрно най-голѣмиятъ и най-силниятъ отъ тѣхъ билъ раненъ.

„Треперящо замаха той опашка, зарева и отчаяно подскочи. После изеднажъ се спрѣ, огледа наоколо си и като че ли подплашенъ отъ толкова множество хора и слонове, които го бѣха нападнали, заедно съ другия тигъръ удариха съ голѣми скокове на бѣгъ. Тогава всички се спуснахме да ги гонимъ. Тая гонитба представяше чудна и красива гледка. Тридесетъ слона тичатъ следъ два тигъра. Понѣкога тигритѣ се спиратъ и пакъ започватъ да бѣгатъ. Куршуми се сипятъ по тѣхъ. Най-голѣмиятъ отъ тѣхъ бѣга по-бавно, спира се и изеднажъ неочаквано се се хвърля върху слона на капитанъ З. Единъ куршумъ разбива челюстѣта му. Тигърътъ се спира, отстѣпва и пакъ съ нова сила се хвърля върху сѣщия слонъ. Но силитѣ му го напушатъ. Той се люшка, пада.

Нѣколко ловци набързо слизатъ отъ слоноветѣ си и го доубиватъ.

Въ това време другиятъ тигъръ избѣга напредъ, но единъ отъ ловцитѣ, който постоянно го следѣше съ очи, показва мѣстото, дето се скри. Ние се спуснахме да го търсимъ, изгубихме доста време, ала напраздно. Слънцето вече захождаше. Ние затѣвахме въ блатото и мнозина отъ насъ думаха да прекратимъ лова и да се върнемъ.

Изеднажъ слонътъ на лордъ Д. жално изрева и се отдрѣпна назадъ. Тигърътъ висѣше на опашката му и го кжсаше